

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

Caput X. De acceptæ justificationis incremento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

nisi cum, qui certo credat se absolutum, & justificatum esse, atque hac sola fide absolutio-
 nem, & justificationem per-
 fici: quasi qui hoc non credit, de Dei
 promissis, deque mortis & resurrectio-
 nis Christi efficacia dubitet. Nam si-
 cut nemo pius de Dei misericordia, de
 Christi merito, deque Sacramentorum
 virtute, & efficacia dubitare debet, sic
 quilibet, dum seipsum, suamque pro-
 priam infirmitatem, & indispositionem
 respicit, de sua gratia formidare, ac ti-
 mere potest, cum nullus scire valeat
 certitudine fidei, cui non potest subesse
 falsum, se gratiam Dei esse consecutum.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1547.

CAPUT X.

De acceptæ justificationis incremento.

Sic ergo justificati, & amici Dei, ac
 domestici facti, euntes de virtute in
 virtutem, renovantur, ut Apostolus in-
 quit, de die in diem, hoc est, mortifi-
 cando membra carnis suæ, & exhiben-
 do ea arma justitiæ in sanctificationem,
 per observationem mandatorum Dei,
 & Ecclesiæ, in ipsa justitia per Christi
 gratiam accepta, cooperante fide bo-
 nis operibus, crescunt, atque magis
 justificantur: sicut scriptum est: *Qui ju-
 stus est, justificetur adhuc.* Et iterum:
Ne verearis usque ad mortem justificari. Et

Eph. ix. 19.

Psal. 38. v. 8.

Coloss. 3. 5.

2. Cor. 4. 16.

Apoc. 22. 11.

Eccl. 18

L 2

rursus:

Sæcul XVI rursus: *Videtur quoniam ex operibus iustificatur homo, & non ex fide tantum.* Hoc
 A.C. 1547. vero iustitiæ incrementum petit sancta
 Jac. 2. v. 11. Ecclesia, cum orat: da nobis Domine,
 Orat. Dom. fidei, spei, & charitatis augmentum.
 post Pentec.

CAPUT XI.

De observatione mandatorum, deque illius necessitate, & possibilitate.

Nemo autem, quamvis iustificatus, liberum se esse ab observatione mandatorum putare debet, nemo temeraria illa, & a Patribus sub Anathemate prohibita voce uti, Dei præcepta homini iustificato ad observandum esse impossibilia. Nam Deus impossibilia non jubet, sed jubendo monet, & facere, quod possis, & petere, quod non possis, & adjuvat, ut possis. Cujus mandata gravia non sunt, cuius jugum suave est, & onus leve. Qui enim sunt filii Dei, Christum diligunt: qui autem diligunt eum, ut ipsemet testatur, servant sermones ejus: quod utique cum divino auxilio præstare possunt: licet enim in hac mortali vita, quantumvis sancti, & iusti in levia saltem, & quotidiana, quæ etiam venialia dicuntur, peccata quandoque cadant, non propterea desinunt esse iusti, nam justorum illa vox est, & humilis, & verax:

1. Joan. 3.
v. 14.

Ibid. v. 3.

Matth. 11.
30.

Joan. 14. 15.